

Med hensyn til at ordningen skulle gøre op indlåsningseffekterne, er der snarere tale om, at indlåsningen flyttes, nemlig fra den enkelte aktie over til aktier generelt. Med kontoen bliver det muligt at omplacere inden for ordningen, uden at det udløser skat. Men hvis man vil hæve pengene, udløses beskatningen. Det betyder, at pengene låses fast - ikke i den enkelte aktie - men i aktieinvesteringer generelt. Det har således skattemæssige konsekvenser, hvis man vil omplacere til eksempelvis obligationer m.v.

Set fra Dansk Aktionærforenings synsvinkel er dette sikkert ikke et problem. Men set fra en kapitalmarkedssynsvinkel er det mindst lige så uheldigt, at penge låses i aktieinvesteringer. Det modvirker muligheden for portefølgeomlægninger af afkast- eller risikogrunde.

Med hensyn til aktiespareordningens forenklingssædssige fordele, er det vanskeligt at få øje på disse. Et afgørende problem er, at aktiesparekontoen ikke kun vil indeholde aktier, men også en kontantbeholdning i forbindelse med køb og salg af aktierne. Denne kontantbeholdnings rentefkast bør ikke være omfattet af ordningen, hvorefter der først sker beskatning i forbindelse med, at afkastet trækkes ud af depotet. Det vil være en urimelig skattebegunstigelse set i forhold til direkte renteindtjening. Hvad værre er, kan dette frygtes at tilskynde til, at kapital bliver placeret i aktiesparedepoter - ikke for at investere i aktier, men for at optjene skattefrie renteindtægter.

En ordning skulle derfor nødvendigvis indrettes sådan, at rentefkast beskattedes inde i depotet. Det ville imidlertid samtidig betyde, at når man trækker penge ud af depotet, vil nogle af disse allerede være beskattede - og så vil komplicerede regler om hæverækkefølge være nødvendige.

Aktiespareordningen præsenteres som en afgørende forenkling for aktionæren. I virkeligheden beror denne forenkling for aktionæren egentlig ikke så meget på den skattemæssige opgørelse, men snarere på, at det er banken, der skal gøre hele arbejdet for aktionæren. Enhver hævning vil indeholde en avance- eller tabsdel, hvor nettoavanceskatten afregnes, og tabet føres frem til modregning i fremtidige avancebeskatninger. Så avanceopgørelser vil der fortsat være, og de kan i givet fald være meget komplicerede, jf. problemstillingen om rentefkast af kontantbeholdningen.

Jeg kan altså ikke anbefale Dansk Aktionærforenings forslag til en aktiespareordning. Men

det er ikke ensbetydende med, at jeg ikke er parat til at medvirke til at lave reglerne bedre og enklere for alle aktionærer.

Dansk Aktionærforening har beskrevet de nuværende regler som »bureaukratiske og livsfarlige«. Livsfarlige kan de vist ikke kaldes. At kalde dem bureaukratiske er heller ikke rimeligt. Tværtimod friholder 100.000 kr.'s reglen i vidt omfang småaktionærerne for at foretage relativt komplicerede opgørelser af skattepligtige gevinster på aktier.

Men igen: Hvis man kan lave ændringer, som ikke medfører en masse administrativt bøvvl for småaktionærerne omfattet af den skattefrie bundgrænseregul, vil jeg gerne være med til det.

Hvordan reglerne så kan forenkles er et helt andet og vanskeligt spørgsmål. Det er imidlertid et spørgsmål, som arbejdsgruppen til gennemgang af aktieavancebeskatningsloven ser på.

Jeg regner med, at arbejdsgruppen afslutter sit arbejde således at arbejdsgruppens redegørelse og udkast til lovforslag kan offentliggøres i løbet af sommeren. Jeg finder det derfor hensigtsmæssigt at afvente arbejdsgruppens konklusion.

Spm. nr. S 2957

Til miljø- og energiministeren (8/6 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes Energistyrelsen vil hindre nye økonomiske skandaler ved barmarksværker, således at den nu vedtagne hjælpeaktion ikke skal gentages om nogle år?«

Begrundelse

Ministeren har indgået aftale med energiforligspartierne om at anvende 300 mio. kr. på at hjælpe de barmarksprojekter, som ellers vil lukke. Et godt projekt, som desværre er nødvendigt i den aktuelle situation.

En del af de kuldsejlede projekter kunne dog have været undgået, hvis Energistyrelsen havde stillet skrappe krav til projekternes økonomi, soliditet, tilslutningsprocent m.v.

Spørgeren forventer derfor, at godkendelsesproceduren bliver opstrammet, således at Folketinget ikke skal bevillige nye millioner om få